

Zamyslenia na týždeň po 7. nedeli po Svätej Trojici

Štvrtok 19. júla 2018

Piesne: ES č. 246, 447

Text: Mt 18, 1 – 6

„1V tú hodinu pristúpili k Ježišovi Jeho učeníci a spýtali sa: Kto je najväčší v kráľovstve nebeskom? 2On si zavola dieťa, postavil ho medzi nich 3a riekol: Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského. 4Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, je najväčší v kráľovstve nebeskom. 5Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma! 6Kto by však zvedol na hriech jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, lepšie by bolo, aby mu oslí žarnov zavesili na šiju a potopili ho do morskej hlbiny.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Kto je či bude veľký svojím postavením? Kto najväčší? Táto otázka sa nesie ľudstvom už od čias raja. Od chvíle, ako prichádza diabol k žene a podnecuje ju, aby porušila Boží príkaz jesť zo stromu života. Evu vedie k zlyhaniu víziou: „Budete ako Boh.“ Budete veľkí. Človeku sa zapáčilo byť veľkým. Ani okruh Pánových učeníkov nedokázal byť imúnny voči tejto túžbe. Môžeme predpokladať, že Pán Ježiš nebol potešený plytkým stavom myslenia dvanástich. Aby Pán Ježiš vysvetlil svojim, akým nízkym spôsobom uvažujú, vezme dieťa, malé slabé stvorenie a stavia ho do stredu, aby bolo zjavné, aký veľký je rozdiel medzi ambíciami dospelého sveta, ktorého hnacou silou je úsilie dostať sa hore a detským svetom prejavujúcim sa v jednoduchosti. Základným princípom Božieho kráľovstva je zostupovať do nenáročnosti. Práve tým sa v Božom kráľovstve meria veľkosť človeka. Učeníci musia zmeniť svoje postoje a byť ako deti. Malé deti nepoznajú stavovské povedomie. Dieťa netúži po veľkých veciach, najšťastnejšie je v prostredí, v ktorom cíti lásku, prijatie, a nie povyšovanie sa. Je veľmi dôležité, aby nielen učeníci, ale všetci, ktorí sa hlásia k Ježišovi, mali myslenie oslobodené od pokrivených spôsobov. Ak to tak nie je, stávajú sa zlým príkladom, ktorý druhých pohoršuje. Ježiš o takých hovorí veľmi tvrdo: lepšie by im bolo, aby im oslí žarnov zavesili na šiju a potopili do morskej hlbiny. Ostrosť tohto výroku pochopíme, ak sa prenesieme do mentality tej doby. U Židov nebolo zvykom popraviť niekoho utopením. Chveli sa hrôzou, keď počuli, že pohania takýmto spôsobom trestali previnilcov. Ježiš úmyselne zvolil obraz krutej záhuby. Chcel ním poukázať na dôsledky, ktoré raz bude musieť znášať človek, pohoršujúci svojím životom iných, vo večnom zatratení. Treba prehodnocovať, aké sú naše túžby, o čo nám

v živote ide. Ide nám o ambície, dosahovanie vysokého spoločenského statusu, alebo o život skutočného Pánovho nasledovníka, o Božie kráľovstvo? Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, približuješ nám hodnoty kráľovstva Božieho. Jeho princípy stoja v ostrom kontraste so svetom. To mali poznať a pochopiť aj učeníci, ktorí boli ešte stále ovládaní duchom tohto sveta. Vyznávame, že aj my sa nechávame neraz viesť nízkosťou ľudského ducha, ktorý odráža túžbu po dôležitosti a významnosti. Zabúdame, aká má byť naša cesta. Odpusť nám a veď nás Duchom svojím Svätým, aby sme v plnosti Jeho moci mohli byť dobrým svedectvom, že vieme, v koho sme uverili, že Ti, Pane Ježiši, patríme. Prosíme, daj nám pamätať, že Ty sám si sa vzdal slávy, stal si sa jedným z nás, aby si slúžil a to až na smrť kríža, aby si nás spasil, aby si nás zachránil a pre večnosť pripravil. Amen.

Mgr. Ján Jakuš, zborový farár v CZ ECAV Slovenská Ľupča